

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Lucas 15, 7
Ochtenddienst
H. Avondmaal

Broeders en zusters,

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Zingen: Psalm 89 : 1 en 3**
4. **Lezing van de wet**
5. **Zingen: Psalm 32 : 1**
6. **Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
7. **Schriftlezing: Lucas 15 : 1 - 10**
8. **Tekst: Lucas 15 : 7**
9. **Woordbediening**
10. **Zingen: Gezang 160 : 1 en 2**
11. **Dankzegging en voorbede**
12. **Collecte**
13. **Zingen : Psalm 41 : 1 en 5**
14. **Lezing Formulier 1**
15. **Na 'Zelfbeproeving': Zingen: Gezang 123 : 1**
16. **Na 'Nodiging en terugwijzing': Zingen : Gezang 123 : 2**
17. **Na 'Gedachtenis van Christus': Zingen : Gezang 123 : 3**
18. **Na 'Onderwijzing': Zingen : Gezang 123 : 4**
19. **Na 'Gebed': Zingen : Gezang 123 : 5**
20. **Tijdens viering: Lied 358, Psalm 116**
21. **Slotzang: Psalm 144 : 1 en 5**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Heb jij ze alle vijftien? ‘Alle vijftien?’, vraagt u zich misschien af. Ja, al de vijftien smurfen, die een supermarktketen in het voorjaar van dit jaar weggaf als je voor een bepaald bedrag aan boodschappen had gedaan. Veel kinderen hebben ze gespaard. Op school werd er door de kinderen over gepraat. En er werd geruild. En er werd gevraagd hoeveel jij er al had. En hoe meer je er had, hoe spannender het werd als je moeder weer een nieuw zakje had. Welke smurf zou er nu in zitten? En als het dan een smurf was die je nog niet had, dan was je ontzettend blij en ging je die gelijk bij de andere smurfen zetten. En als je dan alle smurfen had, was je helemaal blij. En dan ging je het tegen iedereen vertellen: ‘Ik heb alle smurfen!’. En o wee, als iemand een smurf uit je verzameling zou weghalen. Dan had die persoon wel een probleem. Want dan zou je heel boos worden. Want die verzameling moet compleet blijven. Die verzameling is jouw trots en heel belangrijk voor jou.

In de Bijbeltekst van vanmorgen gaat het ook over een verzameling. Maar dan niet over een verzameling levenloze plastic poppetjes. Maar het gaat in onze tekst over een verzameling mensen. Mensen van vlees en bloed.

U hebt waarschijnlijk bij het lezen van het Bijbelgedeelte en de tekst zich al wel een beeld gevormd waar het in de preek over zou gaan. En wel over mensen die verloren dreigen te gaan. Dus is dat een te algemene beschrijving. Want waar wij misschien de neiging hebben om onze aandacht puur te richten op de enkeling die verloren dreigt te gaan, vraagt Christus om te beginnen onze aandacht voor het geheel. Want er staat niet dat iemand een kudde had, waarvan hij er één kwijt is geraakt. En in het vervolg gaat het ook niet om een vrouw die een stapel munten heeft, waarvan er één zoek is geraakt. Nee, de Here heeft het niet over een man die een kudde heeft, maar over een man die honderd schapen heeft. Hij heeft er niet 99 en ook niet 101. Hij heeft er precies honderd. Ze zijn geteld. En samen zijn ze het bezit van deze man. De vrouw heeft 10 drachmen. Niet negen en ook niet elf. Maar precies 10. Dat er één gemist wordt, betekent dus niet alleen dat er één gevaar loopt, maar het betekent ook dat de verzameling dus niet langer compleet is. Er is er één weg.

En als dat ene schaap of die ene munt terug gevonden wordt, dan is daar dus niet alleen de vreugde over het verlorene dat terug gevonden is, maar dan bestaat de vreugde ook

uit het feit dat iedereen er weer is. En dat past ook heel goed bij de kwestie die de Here Christus met de Farizeeën en schriftgeleerden had. Die mopperen dat Jezus zondaars ontvangt en met hen eet. Volksgenoten dreigen verloren te gaan. Want ze zijn het pad op gegaan van zondaars. Van mensen die geen boodschap hebben aan het Woord van God. Verbondskinderen die zich al lange tijd niet meer druk maakten om de God van het verbond. De Farizeeën en schriftgeleerden kijken neer op deze zondaars. Ze blijven bij ze uit de buurt en vinden dat iedere oprechte gelovige dat moet doen.

Maar de Here Christus denkt niet zo. Hij laat deze mensen niet over aan de macht van de duisternis. Hij wil niet dat deze mensen verloren. Want zij behoren bij de mensen die zijn Vader Hem heeft toevertrouwd. Hun namen staan geschreven in het boek van de levenden. En de hemel wacht op hun bekering. De hemel wacht op het moment dat zij zich bekeren en toegevoegd kunnen worden aan de mensen die God heeft uitgekozen om gered te worden. Weer een plekje ingevuld. Weer een toegevoegd aan het getal van hen die gered worden. Weer een vrucht op het werk van Gods Zoon Jezus Christus.

Je zou het kunnen vergelijken met een belangrijk feest in de familie. Wat doet het juist op zo'n dag pijn als van de kinderen er één ontbreekt omdat die in onmin leeft met zijn ouders of een broer of zus. Onwillekeurig gaan op zo'n dag vooral de gedachten uit naar dat kind. Omdat die belangrijker is dan de andere kinderen? Nee. Het ene schaap was niet belangrijker dan de 99 andere schapen. Het ene muntje was ook niet belangrijker dan de andere negen. Maar het was het ontbrekende schaap, de ontbrekende munt. En zo heeft de hemel juist oog voor wie ontbreekt. Niet dat degene die al gered zijn onbelangrijk zijn. Maar de aandacht gaat toch vooral uit naar degenen die gemist worden.

En nu staat hier vandaag weer de tafel voor de viering van het Heilig Avondmaal klaar. De tafel voor het feest van de gemeenschap met Jezus Christus en elkaar. En sommigen die bij ons horen zullen hun plaats leeg laten. En daar dragen we altijd verdriet over in ons hart, maar zeker vandaag. En het is ook niet ondenkbaar dat we uiterlijk straks wel het Heilig Avondmaal vieren, maar innerlijk niet aanwezig zijn. Dat we wel doen alsof we verlangen naar de vergeving van onze zonden. Dat we wel doen alsof we onze toevlucht zoeken bij Jezus Christus, maar er in ons hart geen verdriet is over onze zonden. Dat Christus ons eigenlijk niet veel zegt. En aangezien niemand van ons in uw hart kan kijken komen we daar wel mee weg. Maar besef wel dat ze in de hemel wel weten wat er in uw en mijn hart is. Dat ze daar wel weten of we berouw hebben of dat we verder

willen gaan op de weg van de zonden. En misschien blijft u wel op die weg van de zonden rondhangen, omdat u het opgegeven hebt. Omdat u toch altijd weer terug valt in oude zonden. En hoe begrijpelijk een dergelijke neiging ook kan zijn, toch moet u daar niet aan toegeven. Maar u moet u het Woord van Jezus Christus aantrekken die u zoekt en die u roept. Die niet wil dat u uw plaats leeg laat, maar die er juist zijn vreugde in vindt als u naar zijn stem luistert en u laat vinden. Als Hij u mag oppakken en u weer uw plek laat innemen in het midden van zijn schapen. Dan verheugt Christus zich en Hij zal zijn vreugde delen met de bewoners van de hemel. Want daar is vreugde en feest als wij ons bekeren. Als wij onze plek weer innemen.

Laten wij dus niet menen dat er voor ons geen redding is. Maar laten wij naderen tot Christus in geloof dat Hij ons onze zonden niet achterna draagt. Maar dat Hij ze wegwast in zijn kostbaar bloed. In het geloof dat uw Heer slechts vol vreugde is als u uw hoop weer op Hem vestigt. Als u weer van Hem uw geluk verwacht. En misschien ben je nog jong en zegt God je niet veel of niet veel meer. Bekeer je dan net zo en ga niet verder op de weg die naar je ondergang voert, maar keer met je hart terug naar God. Dan zal er ook over jou vreugde zijn in de hemel. Want je hoort erbij. Want ook jij bent een kind van God.

Amen